

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte po predbežnom prerokovaní podnetu JUDr. Michala Polednu, Šalviová 40, Bratislava vo veci nesúladu zákonov s Ústavou Slovenskej republiky a tým porušenia jeho základného práva a vo veci zákonodarnej iniciatívy ústavného súdu na svojom neverejnom zasadnutí 13. januára 1995 takto

r o z h o d o l :

1. Podnet JUDr. Michala Polednu v časti namietajúcej nesúlad označených ustanovení zákona Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii, zákona Slovenskej národnej rady č. 129/1991 Zb. o komerčných právnikoch v znení neskorších predpisov a zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) s čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných @LH 3 náležitostí.

2. Podnet JUDr. Michala Polednu v časti požadujúcej zákonodarnú iniciatívu ústavného súdu o d m i e t a pre nepríslušnosť ústavného súdu.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 14. decembra 1994 podanie JUDr. Michala Polednu označené ako podnet podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v ktorom žiada o "... zosúladenie (upresnenie výkladu) znenia 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 132/1990 Zb. o advokácii, 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/1991 Zb. v znení doplnkov o komerčných právnikoch a 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 323/1992 Zb. Notársky poriadok, nakoľko vo formulácii týchto ustanovení pociťuje

diskrimináciu v práve na slobodnú voľbu povolania ako aj práva podnikat' v zmysle ods. 1 článku 35 Ústavy SR".

Ako dôvod svojej diskriminácie uviedol pisateľ podnetu tú skutočnosť, že napriek absolvovaniu Vysokej školy ZNB a získaniu titulu "doktor práv" nemôže (na rozdiel od absolventov právnických fakúlt iného druhu) poskytovať právnu pomoc v rozsahu a spôsobom upraveným v zákone o advokácii, komerčných právnikoch a v zákone o notárskom poriadku. Na základe uvedeného pisateľ podnetu Ústavnému súdu Slovenskej republiky tiež: "... navrhuje doplnenie ustanovení citovaných zákonov tak, aby bola vylúčená možnosť diskriminácie rovnocenného štúdia a diskriminácia pri voľbe povolania v zmysle ods. 1 čl. 35 Ústavy SR".

1. Podnet pisateľa bol odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí v časti namietajúcej nesúlad označených zákonov s čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V konaní o podnete Ústavný súd Slovenskej republiky skúma, či konanie, opomenutie alebo rozhodnutie pisateľom označených subjektov (orgánov) porušilo jeho ústavou zaručené základné právo alebo slobodu tak, ako je uvedené v druhej hlave Ústavy Slovenskej republiky. Jednou zo zákonom predpísaných náležitostí, splnenie ktorých je nevyhnutné pre prijatie podnetu na ďalšie konanie, je preto označenie konania, opomenutia, rozhodnutia alebo iného aktu takého subjektu (orgánu), ktorým je Ústavný súd Slovenskej republiky oprávnený sa zaoberať v konaní o podnete. K nesplneniu jednej zo zákonom požadovaných náležitostí podnetu preto prichádza vtedy, ak pisateľ podnetu označí konanie, opomenutie, rozhodnutie alebo iný akt takého subjektu (orgánu), ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky nie je oprávnený sa zaoberať v konaní o podnete, hoci by sa týmto konaním, opomenutím alebo rozhodnutím mohol zaoberať (po splnení ďalších zákonom stanovených náležitostí) v inom konaní pred ústavným súdom. Pisateľ podnetu označil za porušenie svojho základného práva upraveného v čl. 35 ods. 1 ústavy (právo na slobodnú voľbu povolania a právo podnikat') zákony prijaté Slovenskou národnou radou upravujúce právne postavenie a činnosť advokátov, komerčných právnikov a notárov, pretože ich znenie (v ním označených ustanoveniach) je obsahovo rozporné s čl. 35 ods. 1 ústavy a zakladá podľa jeho mienky porušovanie základných práv a diskrimináciu pisateľa podnetu. Pisateľ podnetu tak neoznačil

také konanie, opomenutie, rozhodnutie alebo iný akt subjektu (orgánu), ktorým je Ústavný súd Slovenskej republiky oprávnený sa zaoberať v konaní o podnete. Je tomu tak preto, že posudzovanie obsahového súladu zákonov, prípadne iných všeobecne záväzných právnych predpisov Slovenskej republiky s Ústavou Slovenskej republiky je predmetom osobitného konania pred ústavným súdom. Ide o konanie o súlade právnych predpisov (čl. 125 ústavy a 37 až 41 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.), ktoré však môže iniciovať iba obmedzený okruh subjektov (18 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 38/1993 Z. z.). Ústavný súd už predtým rozhodol, že: "... konanie o podnete právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, nemožno uskutočniť a vysloviť v ňom porušenie ústavného práva, ak je toto závislé od predchádzajúceho rozhodnutia v otázke určenej na rozhodnutie v konaní osobitne upravenom v ustanoveniach druhej hlavy tretej časti zákona č. 38/1993 Z. z. (napríklad konanie o súlade právnych predpisov, konanie vo veciach sporov o príslušnosť, výklad ústavných zákonov)". Z uvedeného dôvodu bol podnet v tejto časti odmietnutý pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí podľa 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

2. Podnet pisateľa bol odmietnutý pre nepríslušnosť ústavného súdu v časti požadujúcej jeho zákonodarnú iniciatívu "doplnením ustanovení zákonov". Ústavný súd je oprávnený konať vo veciach určených čl. 125 - 130 Ústavy Slovenskej republiky a výpočet týchto konaní je taxatívny. Keďže tento výpočet nezahŕňa i konanie umožňujúce zákonodarnú iniciatívu ústavného súdu, bol podnet odmietnutý pre nepríslušnosť ústavného súdu podľa 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach dňa 13. januára 1995

Za správnosť vyhotovenia JUDr. Richard R a p a n t
predseda senátu